

1

Jeg er Professoren - en nysgerrig ung Skotsk Hjørtehund, der stiller spørgsmål og søger efter svar!

Professoren

- flytter ind !

Kim Christensen

Professoren

- flytter ind !

© 2015

af Kim Christensen

Baseret på virkelige hændelser.

FORKORTET LÆSEPRØVE !

Særlig tak til:

Shelley - for at bringe ideen på bane

Professor - opdrætter - D. Materzok-Köppen

Hvor intet andet er angivet, er tekst, tegninger, fotos og illustrationer lavet af forfatteren.

** Læs og eksperimenter på eget ansvar! **

Hej - Her er jeg!

Kan du huske dengang du blev født? Det kan jeg ikke, men jeg har fået fortalt nogle historier fra dengang af mit menneske. Men han tror nu også at han ved alting bedre.

Dette er min mor med os hvalpe. Mit menneske siger, at en af disse små hvalpe er mig.

Sjovt nok kan han ikke fortælle hvilken.

Hvordan kan han vide, det, når jeg ikke ved det?

Jeg kan huske noget fra mine tidlige dage. Der var en have med et hus og et stort træ. Vi legede meget omkring det træ. Der var dejlig skygge.

Vi var mange hvalpe. Jeg tror 15. Vi havde det rigtig sjovt. Legede med reb og bolde. Jagtede fugle. Undersøgte alt. Og sov. Jeg er en Skotsk Hjortehund, og vi sover meget. Mit menneske siger, at dette er mig som en meget ung hvalp, og han kan muligvis endda have ret!

Billeder på denne side: Koeppen

Vi havde en dejlig tid sammen. Men så dag efter dag kom nogle mennesker og hentede mine brødre og søstre én efter én. Til sidst var der kun mig og en af mine søstre tilbage. Hvorfor kom der ikke nogen og hentede os? Og hvor forsvandt de alle hen?

Vores lange Rejse

M

en så en dag tog de mennesker der passede os min mor, min tante og mig med i noget de kalder en bil. Den gynger og brummer, jeg har aldrig været glad for at komme med i den.

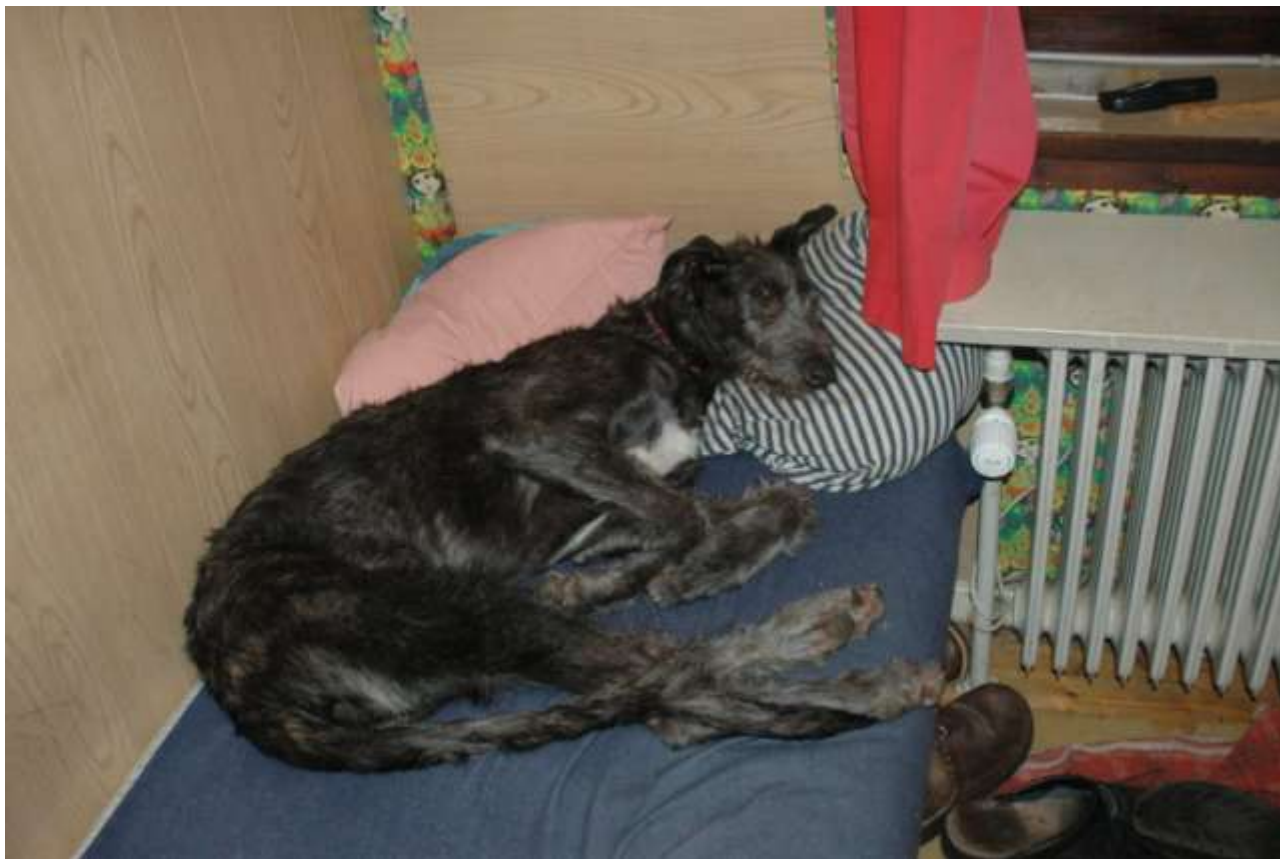
Og hver gang de lukkede os ud af den var vi et andet sted. Det var sjovere.

Den dag var vi længere på vej med bilen end normalt, og vi kom gennem steder hvor vi aldrig havde været før, og alt lugtede meget anderledes. Hvad foregik der mon, spekulerede jeg?

Men hvor skulle vi hen? Og hvad skete der mere? Det fortæller jeg meget mere om i mine bøger!

.....Det er snart aften, og vi får alle noget at spise. Jeg er træt nu, og der er en seng. Det lugter ligesom mennesket der bor her. Jeg tager mig en lur folkens, vi ses senere!

Her er mennesket igen! Mens vores nye familiemedlem tager en lur, har jeg en interessant snak med dem, der bragte ham hertil.

De overnatter her og tidligt i morgen vil vi gå til stranden med alle hundene.

De beskriver Pentiction som en rolig, men også meget nysgerrig ung skotsk hjortehund. Han ønsker at vide alt og forstå alt.

De fortæller mig, hvordan jeg bør fodre ham korrekt.

Han vil blive en meget stor og langbenet hund en dag. Han vil vokse meget, og hvis han vokser op for hurtigt, kan hans krop lide under det. Så derfor er det vigtigt at fodre ham korrekt. Han må heller ikke blive overvægtig. Det er også vigtigt, at hvalpe der vokser så meget får lov til at hvile, når de har brug for det.

Hans mor og tante er venlige hunde, og de har hver fundet et hjørne hvor de hviler her i mit hus. De vil rejse hjem igen i morgen. Men unge Penticton vil blive boende her!

Før vi gik i seng denne aften, havde vi hundene ude i haven. Så fandt unge Penticton sig et behageligt sted i den røde sofa!

Jeg drømmer at jeg leger med mine brødre og søstre! Men hvor er de? Og hvor er jeg nu? Jeg hyl! Hunde var engang ligesom ulve og ulve hyl for at finde hinanden. Når vi gør dette om natten, hvor der ikke er andre lyde, kan vores hyl høres i en større afstand. Det gør det til et langt bedre hyl!

Bedstefar-Hund besvarer mit hyl. Ja, nu husker jeg, hvor jeg er!

Men hvor er jeg så? Og hvem er det menneske der fortæller om mig, og hvem er Bedstefar-Hund?

Næste morgen det nye sted

Tidligt næste morgen vækker menneskene os. Vi får ikke noget at spise, fordi de forbereder sig på at gå ud med os. Det er farligt for store hunde som mig at spise, før vi går ud for at lege. Jeg ved ikke, hvad de har tænkt sig at gøre. Men Flapøret, Smukke og Bedstefar-Hund er forventningsfulde. Det menneske, der bor her, løfter mig i op en rød tingest i form af en åben kasse. Den har dejlig blød bund, og jeg kan sidde eller ligge behageligt. Du godeste den kan også køre!

Hejsa folkens, dette er Happy der fortæller lidt!

Jeg er den Irske Ulvehund, eller Flapøret som mine venner kalder mig! Ohh ja dette er altså spændende! Jubiiii- Åh der er så meget, jeg kunne ... OK, jeg skal fortælle jer lidt om, dengang var en hvalp nu? Jeps!: Da jeg var hvalp ligesom unge Pentiction her, blev jeg også transporteret rundt i denne vogn. Det er for at beskytte vores hurtigt voksende lemmer. Mens vi stadig vokser, er lange gåture ikke godt for os. Så vores menneske kører os i denne vogn. Jeg er fuldt udvokset nu og kan gå lange ture, men det var sjovt at køre i denne vogn! Se her er et billede fra dengang jeg var en hvalp!

Åh mand det var sjovt!

Nu er også Flapøret med i fortællingen. Flapøret er... det finder i ud af!

Tilbage, og Trætte

Da vi kommer tilbage til huset, hvor det nye menneske bor, får vi alle noget at spise. Så finder jeg mig en dejlig sofa at sove i. Unge hunde bliver hurtigt træt og har brug for at sove meget.

Efter at være faldet i en dyb søvn, opdagede jeg ikke hvad der skete i det fremmede hus. Men det ville jeg opdage når jeg vågnede igen.

Hej folkens, her er Flapøret igen!

Unge Penticton er faldet i søvn. Men jeg er for spændt til at sove, selvom jeg også træt. De mennesker, der besøger os synes at forberede sig på at rejse. Jeg ønsker bare, at de ville bo for evigt! Hvor jeg voksede op var der altid en masse mennesker og børn og hunde og andre dyr - så sjovt!

Ja der var endda heste og papegøjer der. Det var så sjovt, og jeg elsker når der sker en masse ting hele tiden. Men det er bare trist at de ser ud til at ville forlade os nu. Åh hvis de ville bare blive! Jeg tror endda en af de mennesker, der besøgte os ville have elsket at tage mig med hjem!

De går ud til deres bil nu, og deres hunde hopper ind. Jeg bliver og ser, og nyder hvert øjeblik, de er her!!

Men de forlader os nu. Menneskene siger farvel, og jeg når lige at få et par klap mere. Vi ser dem køre væk. Det var anderledes, da jeg flyttede ind her. Jeg kom her til mit nye hjem med en færge!!

Men hvor har vi været, hvorfor er vi trætte, og hvor skal folkene og hundene i bilen nu hen? Skal Flapøret mon med?

.....Jeg håber i elsker små eksperimenter. Dette eksperiment er fra en anden dag vi var ude på en tur med jer, hunde. Jeg havde medbragt mit lille felt laboratorium.

Vi kom til et sted, hvor et lille vandløb løber ud i havet. Første billede viser, hvor strømmen løber ud i havet. De **røde** pile viser, hvor vandprøverne blev taget. De **blå** pile viser retningen af strømmen.

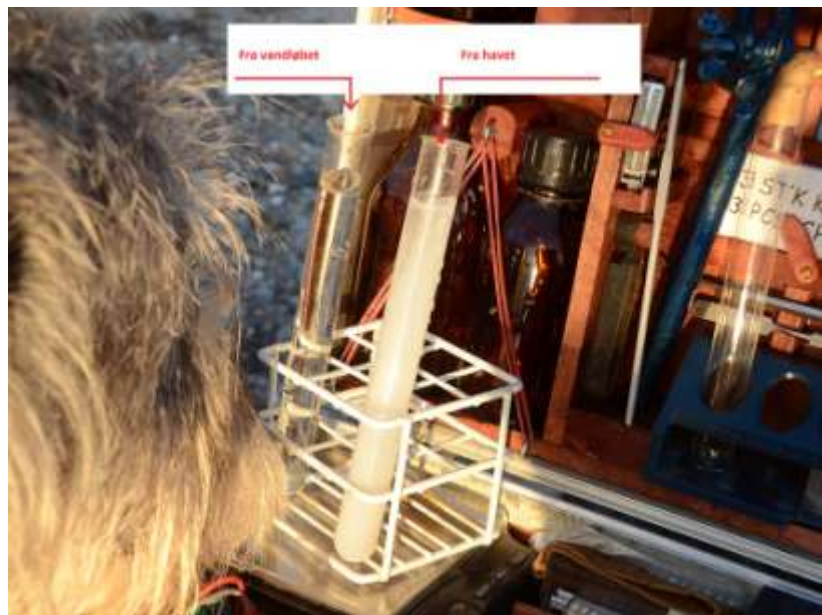

Vandløbet løber ud i havet.

Jeg tager prøven fra broen.

Så analyserede vi de to prøver. Der tilsættes en klar sølvnitrat-opløsning til begge reagensglas. Det bliver hvidt, hvis der er salt i prøven. Prøven fra strømmen viser ingen reaktion. Så her er der ingen salt.

Hvad er der med det salt vi undersøger? Læs mere om dette i Professorens bog!

Jorden er Rund!

Vi fortsætter med at løbe. Flapøret og Smukke er så hurtige, at jeg ikke har en chance! I dette link kan du se hvordan Flapøret forsøge at indhente Smukke. [Fang den Borzoi!](#)

Her er der nogle billeder af Smukke, i fuld fart. Det ser så fantastisk ud. Det ser næsten ud som han flyver.

Jeg har travlt med alt muligt andet.

Jeg bruger min næse, fordi der er mange interessante dufte her. Desværre kan jeg ikke vise jer de dufte, men jeg kan måske finde noget spændende. Eller opdage noget. Faktisk er der noget, der undrer mig? I kan se det, hvis i ser mine ører ligesom på billedet ovenfor. Hvis det ene øre står op sådan, spekulerer jeg over noget. Som f.eks. dette her....

Ja, hvordan opdager de at Jorden er rund, og hvem er nu Smukke?

Smukke fortæller en historie

Mens vores menneske fortalte om fyrtårne, kom jeg til at tænke på noget, jeg engang hørte. Det handler om en smuk borzoi som mig, der efterhånden mistede sin evne til at se.

Da denne borzoi's mennesker opdagede at deres elskede hund snart ville miste synet, placerede de forskellige duft mærker på møbler og andre fritstående ting, som en blind hund kan støde ind i. Dufte som anis, pebermynte og andre forskellige dufte i små mængder, at et menneskes næse ikke ville være i stand til at lugte det. Men en hunde næse kan!

Fyrtårne bruger lys i forskellige farver, til at fortæller et skib i mørke, hvor det er. På samme måde fortalte disse forskellige duftmærker denne borzoi, hvor han var, så han kunne huske det når hans øjne ville blive helt blinde. Det fungerede selvfølgelig fint. Borzoi som mig er ædle og intelligente hunde!

Har vi lært lidt om Fyrtårne nu? Ja det har vi, som du kan se!

Professoren finder også ud af noget om musikinstrumenter, om Jul og Nytår, og meget mere.

Professoren har masser af sjov med Flapøret.

Han kommer også til skade.

Det mærkelige menneske har en kælder med mærkelige rum, se bare her! Hvad foregår der mon her?

I kan læse om dette og meget mere i professorens bog

Professoren flytter ind

https://www.saxo.com/dk/professoren-flytter-ind_pdf_SX43107262